
Győri László

MOZZANAT

Minden lehet. Már hogyan lehetne
olyan is, ami volt
egyszer már, ami régen egyszer már
unottan kihajolt

a nagy idő ablakán, felülről
a mélybe lelesett
mozdulatlan, spróden, rezzenetlen,
nézni, csak nézni: lent

hogy futkosunk szörnyen összevissza
látszatra dolgaink
után idegesen lótvá-futva
erre, amarra, mint

aki azzal ugyebár változtat
a sorson egy kicsit,
a sorson, a sorson, vagy a sorsán
igazít valamit,

mondjuk egy útlevélkérélemmel,
hogy most majd csakugyan
el fog utazni, hogy hová, mindegy,
de haladéktalan,

s modifikál: mert minden megeshet,
még az is, ami nem.
Minden lehet. Már hogyan lehetne,
bár nemigen hiszem.

Úgy van: minden, de minden megeshet,
még az is, ami új:
a nyílóidőből friss ing száll
ki vasatlatlanul.